

Nachtboek van een slapeloze

Patricia De Martelaere

[Download now](#)

[Read Online](#) ➔

Nachtboek van een slapeloze

Patricia De Martelaere

Nachtboek van een slapeloze Patricia De Martelaere

Het is maandag 21 februari 1983, ca. 02.35 uur. Een man van middelbare leeftijd, schijnbaar volkomen gelukkig, kan opeens de slaap niet meer vatten. In de doorwaakte uren begint hij zijn gedachten op te schrijven. Geleidelijk leren wij uit dit nachtboek zijn vrouw Myriam en hun vijf kinderen kennen. Maar het beeld dat van hemzelf oprijst is niet dat van een liefhebbende echtgenoot en vader - al beschermt hij haast grenzeloos zijn lievelingsdochter Catherine.

Nacht na nacht ligt hij wakker, piekert en doet verslag van zijn steeds angstiger wordende dromen. Almaar meer slaappillen heeft hij nodig, steeds meer drank. Langzaam verliest hij zijn greep op alles, terwijl zijn fragmentarische notities ons meer dan een jaar in spanning houden: hoe loopt dit af?

Nachtboek van een slapeloze Details

Date : Published 2006 by Em. Querido (first published 1988)

ISBN : 9789021475226

Author : Patricia De Martelaere

Format : Paperback 133 pages

Genre : Roman

 [Download Nachtboek van een slapeloze ...pdf](#)

 [Read Online Nachtboek van een slapeloze ...pdf](#)

Download and Read Free Online Nachtboek van een slapeloze Patricia De Martelaere

From Reader Review Nachtboek van een slapeloze for online ebook

Valérie says

Not my cup of tea.

Laurent says

Een verpletterend boek. Over angst in suburbia, de ondraaglijke lichtheid van het bestaan in de verkaveling en hoe slaaptkort de geest alleen maar scherper maakt. Stilistische parel, ook.

Shira says

[...] "Wat is er? vraagt ze geschrokken. Ik kan niet slapen zeg ik. O, zegt ze (is het dát maar), heb je de schapen geteld? Ik tel al weken de schapen, zeg ik, veel geblaat maar weinig wol. Ze lacht zwakjes, slaapt alweer half. Wat moet ik doen? vraag ik. Kom hier, zegt ze, ze neemt mijn hand stevig in de hare, ik zal mijn slaap naar jou doen overvloeien. En tien schapen later slaapt ze alweer. Ik lig naast haar met wijdopen ogen en zin om te huilen." [...] p. 17

Knap geschreven! De wanhoop voelt haast grijpbaar terwijl er in eerste instantie vrij luchtig over het niet slapen wordt gedaan. Een donker (en hier en daar humoristisch) verhaal over een man die boven water probeert te blijven in een wereld die hij vanaf de zijlijn bekijkt - en toch (onbewust) destructief aan deelneemt, al dan niet onder de invloed van slaappillen.

'Helaas' las ik onlangs het veel langere "Bekentenissen van Zeno" van Italo Svevo en het veel kortere korte verhaal "The student's wife" van Raymond Carver waardoor "Nachtboek van een slapeloze" voor mij een beetje in hun schaduw valt, al is het maar een lichte schaduw.

Toch zeker wel een aanrader.

Filip says

Marc says

Postuum en achteraf bekeken - dit is haar debuut - zat er geen lang leven in (in deze vrouw). Indrukwekkend en huiveringwekkend boek

Booklovinglady says

Hoewel de titel aangeeft dat het om iemand met chronische slaaploosheid gaat, een serieus onderwerp dus, is in het begin van het boek de humor waarmee sommige dingen zijn beschreven heel vermakelijk, ondanks het serieuze onderwerp. De beschrijving van het 'schaapjes tellen' bijvoorbeeld is ronduit grappig. Het is onder andere deze humor, die overigens verdwijnt naarmate de situatie steeds ernstiger wordt, die zorgt dat je heel snel in het verhaal geïnteresseerd raakt. Het is moeilijk om dit boek weg te leggen, ook al blijf je tijdens het lezen duidelijk 'toeschouwer'. Je leert niet alleen over de hoofdpersoon in het boek, de schrijver van het 'nachtboek' (waarvan de voornaam overigens onbekend blijft), maar stukje bij beetje krijg je ook een steeds duidelijker beeld van zijn vrouw Myriam, zijn vijf kinderen Catherine, Jacob, Joris, Alex en Simone, en zelfs van zijn schoonzoon Guy. Ook zie je het destructieve effect wat leven met de hoofdpersoon heeft op zijn gezin; het heeft bij alle kinderen duidelijke sporen nagelaten.

Door het gebruik van een simpel woordje als 'weer', leer je als lezer dat het niet de eerste keer is dat bepaalde dingen gebeuren, en dit verklaart dan tegelijk waarom de kinderen 'zijn zoals ze zijn'. Naarmate het boek vordert verergert de situatie en verhaal stevent dan ook af op een haast onontkoombaar einde.

Sandra says

[and the suicide (hide spoiler)]

Lise says

"En als je mij dan zou vragen, zoals je soms in interviews aan schrijvers, dichters of geniën vraagt: hoe ik het leven vind? Ik zou zeggen: niet, ik vind het leven niet - zoals je een voorwerp niet kunt vinden dat je lange tijd hebt gezocht, of zoals je geen woorden kunt vinden voor dingen als de verlatenheid na de liefde, de goddeloze vreemdheid van alle dingen" Patricia De Martelaere - Nachtboek van een slapeloze, p.86
